

Zekât ve Sadakanın Ehemmiyeti

Zekât, İslam'ın şartlarından biri olup, hicretin ikinci senesinde oruçtan önce farz kılınmıştır. Zekât hakkında otuzdan fazla ayet-i kerime vardır.

Zekât, temizlik, artma ve bereket demektir. Başka bir ifadeyle Cenab-ı Hakk'ın kendi lütfundan servet vermiş olduğu zenginlerin, sırf Allah rızası için mallarının belli bir miktarını, Allah'ın bildirdiği kimselere ve yerlere vermesidir. Böylece hem muhtaç olanların ihtiyaçları giderilmiş, hem sehavet gibi yüksek bir haslete mazhar olunmuş, hem de Allah'ın emri yerine getirilmekle O'nun rızası kazanılmış olur. Zekâtla hem mal sahibi temizlenir, hem de malında bereket görülür. Nitekim bir ayette mealen şöyle buyrulur:

“Onların mallarından sadaka (ve zekât) al ki, bununla onları (günahlardan) temizleyesin, onların (sevaplarını) artırıp yüceltesin...”¹

Zekât, her şeyden önce kulun Allah'ın emrine itaat etmesinin en güzel bir nişanesidir.

Zekât ve sadaka, insanı günah ve cimrilik kirlerinden temizler, mü'minin kalbinden mal sevgisini kırıp, Allah'ın rızasını ve sevgisini esas maksat yaptırır.

Zekât ve sadaka; kin, kıskançlık, haset, fitne ve sosyal patlamaları ortadan kaldıran en mühim bir ilaçtır. Zira zekât ve sadaka, fertleri birbirine sevdiren, ve yardımlaşmalarını sağlayan sosyal bir düzenlemedir.

Zekâta sadaka da denilmektedir. Ancak sadaka; hem farz hem de nafîle olan malî ibadetler için kullanıldığı halde, zekât sadece farz olana mahsustur. Zekât ve sadaka, Allah'a iman ve muhabbetin derecesini artıran mühim bir ibadettir. İnsan, zekât ve sadaka vermekle hem nimetin şükrünü hem de nefsinin terbiye eder.

Cenab-ı Hak, hikmetiyle bazı insanları zengin, bazısını da fakir etmiştir. Zenginleri servet ve mallarının zekâtını vermek ve gurura düşmemekten, fakirleri de sabır ve kısmetine razı olmaktan imtihana tabi tutmuştur. Bütün bunlar ilahi hikmetin birer muktezasıdır. İnsanların maişet cihetiyle birbirinden farklı olmaları, birbirlerine yardım etmelerine ve toplum hayatındaki nizamın devamına sebep olur. Bu şekilde muhtelif vazifeler ve hizmetler yerine getirilerek dünyevi maslahatlar temin edilir. Bu husus bir ayette şöyle ifade edilmiştir:

“Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların maişetlerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için, (çeşitli alanlarda) kimini kimine, derece derece üstün kıldık...”²

Bundan dolayıdır ki, zenginlere dinin esaslarından biri olan zekât ve sadaka emredilmiştir.

“Zekât, her şahıs için sebab-i bereket ve dâfi-i beliyattır. Zekâtı vermeyenin herhalde elinden zekât kadar bir mal çıkacak; ya lüzumsuz yerlere verecektir, ya bir musibet gelip alacaktır.”³

Cenab-ı Hak, insanın helal olan kazancından ihtiyaç sahibi kardeşlerine tasadduk etmesini emir buyurmaktadır. Allah ikramda bulunan kullarını sever. Himmetini yüksek tutan insan, alan değil, verendir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.):

“... Veren el, alan elden üstündür.” (Buhari, Zekat, 18; Tirmizi, Zühd, 32)

buyurmaktadır. Bir ayette de mealen şöyle buyurmaktadır:

“Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, her biri yüz taneye sahip yedi başak bitiren bir tohum gibidir. Allah, dilediğine kat kat fazla verir. Allah, rahmeti bol olan ve her şeyi bilendir.”⁴

Bu ayet-i kerimeden de anlaşıldığı üzere, gerek farz gerek nafîle olarak mallarını Allah yolunda ve din uğrunda güzel bir niyetle sarf eden müminlerin hali, ekilen bir danenin haline benzer ki, bir dalda yedi başak ve her başakta yüz dane vardır.

Bu ayetten de anlaşıldığı üzere, insanlar bir daneyi bile küçük görmemelidir. Hangi amelin daha hayırlı olacağı ve insanın hangi amelinden dolayı Allah'ın rızasına mazhar olacağı hiç belli olmaz. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır:

“Bir hurmanın yarısı ile de olsa cehennemden korunun! Onu da bulamazsan taltif ve güzel söz ile...”

Başka bir hadis-i şerifte de Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“Ey âdemoğlu! İhtiyacından fazla olan malını sadaka olarak vermen senin için iyi; vermemen kötüdür. İhtiyacına yetecek kadarını elinde tutmandan dolayı ayıplanmazsın. İyiliğe, geçimini üstlendiklerinden başla. Veren el, alan elden üstündür (unutma).”

Bir başka hadis-i şerifte ise:

“Kim, helâl kazancından bir hurma kadar sadaka verirse, -ki Allah, helalden başkasını kabul etmez- Allah o sadakayı kabul eder. Sonra onu dağ gibi oluncaya kadar, herhangi birinizin tayını büyüttüğü gibi, sahibi adına ihtimamla onu büyütür.” buyurmuşlardır.

Evet, sadaka, cehennem ateşi ile veren arasında bir perdedir. Sadaka, insanın başına gelebilecek bir çok bela ve musibetlerden onu muhafaza eder.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.),

“Az sadaka çok belayı def eder ve sadaka ömrü uzatır.” (bk. Heysemi, Mecmaü’z-Zevaid, III/63) ve

“Sadaka yetmiş çeşit belaları def eder.”

buyurarak bu gerçeği ifade etmektedir.

Bazı kimseler Resûl-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz’in: **“Sadaka belayı def eder ve ömrü uzatır.”** hadis-i şerifini ileri sürerek, ömrün uzayabileceğini ve dolayısıyla da ecelin değişebileceğini iddia ederler. Önce şunu belirtelim ki, sadakanın ömrü uzatmasının hakikati ne olursa olsun, neticede insanın ölümü söz konusudur; bu ise ezeli ilmiyle Allah’ın malumudur. Bu noktadan, onun ölüm vakti ve dolayısıyla da

ömür müddeti Allah tarafından takdir edilmiş olup, bunun değişmesi mümkün değildir. Mesela, bir kimsenin verdiği bir sadaka ile ömrünün iki yıl uzadığını farzedelim. Bu şahsın, ecel-i muallâk dediğimiz, şarta bağlı eceli, eğer sadakayı verirse ömrü elli sene, vermezse kırk sekiz sene şeklinde olsun. Cenab-ı Hak o şahsın söz konusu sadakayı vereceğini bildiği için ömrünü elli sene olarak takdir etmiştir. İşte bu ecel değişmez.

Yukarıda takdim ettiğimiz hadis-i şerifle Peygamber Efendimiz (s.a.v.) mü'minleri hayra teşvik etmekte ve aralarındaki sevgi bağlarını sadaka ile perçinlemektedir. Zekât ve sadakanın belayı def etmesi, Allah-ü Zülcelal'in lütfu ve atasıdır. Verdiğimiz sadakaların ne gibi belaların define vesile olduğu ise, bizim meçhulümüzdür. Verdiğimiz sadakalarla ve yaptığımız hayırlı hizmetlerle başımıza gelecek birçok belaların define sebep olabiliriz. Vücuda gelmediği için bilemediğimiz bu belaların def'i, bizim için ayrı bir nimettir.

Sadakanın ömrü uzatmasını, kelim ilminin büyük alimlerinden Teftazânî Hazretleri, Şerh-i Akaid adlı eserinde çeşitli yönleriyle izah etmiştir. Teftazânî'ye göre ömrün uzamasından maksat, ömrün bereketlenmesidir. Ahirete hayır ve hasenat için verilmiş bir sermaye olan insan ömrünün uzaması, bu sermaye ile daha çok kâr elde etmek manasındadır. Buna göre ömrün müddetinde bir değişme olmasa da, sadaka yoluyla mahsulünde bir artma olması ömrün uzaması demektir.

Meselâ, bir ağacın her baharda dört yüz meyve verdiğini ve ömrünün on sene olduğunu farzediniz. Cenab-ı Hakk'ın o ağaca lütuf ve ihsanıyla bir baharda dört yüz yerine sekiz yüz meyve verdirmesi halinde, o ağacın ömrü manen bir yıl uzamış demektir. İşte sadaka ve zekât da insan ömrünün verimini artıran güzel bir vasıtasıdır ve bu manada ömrü uzatmaktadır.

Zekât ve sadakanın ömrü uzatmasının diğer bir manası da rızıkta berekete, ömrün huzur ve sürur ile geçmesine vesile olmasıdır.

Ömrün uzamasının bir ciheti de ölümden sonra hayır ve hasenat defterinin kapanmamasıdır. Bilindiği gibi, sadaka mal yanında ilim ve irfan ile de olmaktadır. Mü'minlere faydalı bir eser neşreden bir alimin sevap defteri ölümüyle kapanmaz. Bu ise onun ömrünün uzaması demektir.

Bu bakımdan İ'la-yı kelimatullah uğrunda çalışan fedakar insanlara maddi ve manevi yardımda bulunmak sadakanın en hayırlısıdır ve insanın başına gelebilecek birçok bela ve musibetlerin de def'ine sebep olabilir. Böyle bir sadakanın sevabı Allah katında nihayetsizdir. Allah, infak eden, malını Allah rızası için dağıtan kullarını ikramıyla ödüllendirir.

Evet, toprağa atılan bir çekirdeğe bedel, senelerce meyve veren bir ağacı, bir yumurtadan bir tavus kuşunu ve bir damla sudan büyük bir veliyi yaratan Allah, elbette insanların yaptığı hayır ve hasenatı zayi etmez ve karşılığını mutlaka kat kat verir.

Sadakanın insanı belalardan muhafaza etmesinin misalleri pek çoktur. Meşhur bir hadis kitabı olan Camiuussağir'de şöyle ibretli bir hadise anlatılmaktadır:

Hız. İsa (a.s.) zamanında yaşayan ve geçimini çamaşır yıkayarak temin eden bir adam varmış. Ancak bu adam insanlardan aldığı elbiseleri vermez veya gününde teslim etmezmiş. Bu adamdan epey sıkıntı çeken insanlar, Hız. İsa'ya gelerek o adamdan şikayetçi olmuşlar ve:

"Ya İsa, Allah'a dua et de bu insanın canını alsın da biz bu adamdan kurtulalım." demişler. Hız. İsa da bu kişinin ölmesi için Allah'a dua etmiş. Herkes o gün adamın ölümünü beklerken adam akşam çıkıp gelmiş. Hız. İsa, bu duruma hayret etmiş ve adama:

"Bugün senin başından neler geçti bize anlat" demiş. Adam da:

"Ben suyun kenarında çamaşırları yıkarken yanıma bir abid geldi ve çoktan beri bir şey yemediğini, çok aç olduğunu ve varsa bir parça ekmek vermeme söyledi. Benim de ağımda üç tane çörek vardı. Birini kendisine verdim, abid onu yiyip bitirince bana şöyle dua etti. **'Allah senin günahlarını affetsin, kalbini de temiz etsin ve nurlandırsın.'** Bu durum benim hoşuma gitti ve diğer çöreğimi de kendisine verdim. Onu da yiyen abid bu kez şöyle dua etti: **'Allah senin geçmiş ve gelecek günahlarını affetsin.'** Ben de kalan diğer çöreğimi de kendisine verdim. Onu da yiyip bitiren abid: **'Allah sana cennette bir kasır bina etsin.'** diye dua etti. Bundan anlaşılıyor ki, adamın o abide ikramı onun ömrünün uzatılmasına sebep olmuştur.

Sadaka ve zekât huzur ve saadetin kaynağıdır; toplum hayatındaki intizam ve asayışı temin eder. Toplum hayatını zehirleyen haset, kin ve nefret gibi kötü hasletleri ortadan kaldırır. Çünkü, insanların yükselmesine engel olan ve o toplumu isyan ve ihtilaf gibi felaketlerden muhafaza eden en tesirli tiryak sadaka ve yardımlaşmadır. Böylece, fakirlerden ve yardıma muhtaç olanlardan zenginlere karşı hürmet, itaat ve muhabbet meydana gelir. Böyle insanlar, ihtiyaç sahiplerinin daima duasını alırlar.

Erzurum'un Başkurdere Köyünde Veyis Ağa adında zengin bir zat varmış. Bu zat, her yıl İstanbul'a celep ve koyun sürüsü götürüp satar ve dönüşte etraftaki köylülerin ihtiyaçları olan giyecek malzemesi alır ve onlara dağıtırmış. O köylüler de bu zata daima hürmet gösterir ve sürekli dua ederlermiş. Hatta onların: "Allah'ım sen Veyis Ağaya ver o bize verir." duası darb-ı mesel olmuştur. İşte bu zat Allah'ın kendisine ihsan ettiği imkanları ihtiyaç sahiplerine tasadduk etmekle hem Allah'ın rızasına mazhar olmuş hem de o insanların duasını almıştır.

“Namaz, dinin direği ve kıvamı olduğu gibi, zekât da İslam’ın kantarası, yani köprüsüdür. Demek; birisi dini, diğeri asayışı muhafaza eden İlahi iki esastırlar. Bunun için birbiriyle bağlanmışlardır.”[5](#)

Müslümanların vücuda getirmiş oldukları kütüphaneler, kervansaraylar, medreseler, vakıflar, çeşmeler ve medreseler İslamiyet’in emretmiş olduğu tasaddukun, lütuf ve ihsanın birer meyvesidir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır:

“İnsan ölünce amel defteri kapanır. Ancak üç şey bundan müstesnadır: Sadaka-i cariye, kendisinden faydalanılan ilim veya kendisine hayır dua eden salih evlat.”

Yahya Bin Muaz: *“Sadakadan başka ağırlıkta dünya dağlarına denk gelecek hiçbir “dane” düşünemem.”* demiştir.

Ancak, böyle mühim sevaplara nail olmak için, kişinin verdiği zekât ve sadakadan dolayı minnet ve eza etmemesi ve gururlanmaması gerekir. Zira mülk Allah’ındır o sadece bir emanetçi ve bir tevziat memurudur. Yoksa taş üstüne atılan ve zayi olan bir tohum gibi, o sadaka ve yapılan iyilik de zayi olur. Nitekim bir ayette mealen şöyle buyrulmaktadır:

“Bir tatlı dil, bir bağışlama, arkasından incitmenin geldiği sadakadan daha hayırlıdır. Allah, Ganidir, Halimdir.”[6](#)

Başka bir ayette ise şöyle buyrulur:

“Ey iman edenler, sadakalarınızı, başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Tıpkı malını insanlara gösteriş için dağıtan; Allah’a ve ahiret gününe inanmayan herif gibi. Artık onun durumu, üstünde biraz toprak bulunan ve üzerine bir sağnağın inip kendisini bütün yalçınlığı ile ortada bıraktığı bir kaya gibidir. Böyle kimseler, yaptıklarının hiçbir yararını görmezler. Allah, inkarcılar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.”[7](#)

Bediüzzaman Hazretlerinin bu hakikatı şöyle ifade eder:

“Ey ehl-i kerem ve vicdan ve ey ehl-i sehavet ve ihsan!

"İhsanlar zekât namına olmazsa, üç zararı var. Bazan da faidesiz gider. Çünkü Allah namına vermediğin için, manen minnet ediyorsun; bîçare fakiri minnet esareti altında bırakıyorsun. Hem makbul olan duasından mahrum kalıyorsun. Hem hakikaten Cenab-ı Hakk'ın malını ibadına vermek için bir tevziat memuru olduğun halde, kendini sahib-i mal zannedip bir küfran-ı nimet ediyorsun."

"Eğer zekât namına versen; Cenab-ı Hak namına verdiğin için bir sevab kazanıyorsun, bir şükran-ı nimet gösteriyorsun. O muhtaç adam dahi sana tabasbus etmeğe mecbur olmadığı için, izzet-i nefsi kırılmaz ve duası senin hakkında makbul olur. Evet zekât kadar, belki daha ziyade nafîle ve ihsan, yahut sair suretlerde verip riya ve şöhret gibi, minnet ve tezlil gibi zararları kazanmak nerede? Zekât namına o iyilikleri yapıp, hem farzı eda etmek, hem sevabı, hem ihlası, hem makbul bir duayı kazanmak nerede?"[8](#)

Cenab-ı Hak, sadaka veren mü'minleri şöyle methetmektedir:

“Mallarını gece gündüz; gizli ve açık Allah yolunda harcayanlar var ya, onların Rableri katında mükafatları vardır. Onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir.”[9](#)

“Şüphesiz sadaka veren erkek ve kadınlara ve Allah'a güzel ödünç verenlere, verdikleri kat kat artırılır; bir de onlara pek hoş bir mükafat vardır!”[10](#)

Zekât ve sadaka vermeyenlerin durumu ise bir ayette şöyle ifade buyrulur:

“Altını, gümüşü hazineye tikip da onu Allah yolunda sarfetmeyenler ise, işte onları acı bir azap ile müjdele.”

"O gün bunlar (gümüş ve altın) cehennem ateşinde kızdırılacak da onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak ve eylelerdir. Haydi tadın bakalım biriktirip sakladıklarınızı."

denilecek.”[11](#)

Başkalarını teşvik etmek için sadakanın açıktan verilmesi uygun olsa da en güzeli ve en efdali onu gizli vermektir. Hatta bazı büyük zatlar, sadakalarını başkalarının aracılığıyla verirler ki, sadakayı alan kimse mahcup olmasın. Bir ayette bu husus şöyle ifade edilmektedir:

“Sadakaları açık verirsiniz, o ne iyi ve eğer onları gizler de fakirlere öyle verirsiniz, bu sizin için daha hayırlıdır.”[12](#)

Adamın biri, alimin birine açıktan bir şey verdi. Alim onu kabul etmedi. Başka birisi aynı zata, gizli bir hediye verdi, onu kabul etti. Sebebi kendisine sorulduğunda: “Bu zat sadakanın usulüne riayet ederek gizli verdiği için kabul ettim, ötekisi nezaket kaidelerine riayet etmediğinden onun sadakasını reddettim,” diye cevap verdi.

Yine adamın biri, arifin birine aleni bir hediye vermek istedi, fakat arif almadı. Aynı adam aynı hediyeyi gizli verince arif bu kez kabul etti. Adam bunun sebebini sorunca, **arif:**

“Sen onu aşikare vermekle riya ile Allah’a isyan ediyordun, ben de sana yardımcı olamazdım. Gizli vermekle (yalnız Allah rızasını kastetmiş olduğundan) Allah’a itaat etmiş oluyordun. Sadakanı kabul etmekle bu iyiliğinde ben de sana yardımcı oldum.” demiştir.

Cenab-ı Hak, sadaka ve ihsan ile muhtaçlara ve özellikle akrabalara yardım etmeyi emretmektedir. Akribanın hukukuna riayet etmek ve onların yardımına koşmak son derece mühimdir. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır:

“Yoksullara verilen sadaka bir sadakadır, akrabalara verilen ise iki sadakadır.”

İslâm dini şefkat ve merhamet dini olduğundan sadakaya ve yardımlaşmaya büyük ehemmiyet vermektedir. Muhtaçlara yardım eden kimseler,

"Allah'ın rahmeti ihsan edicilere yakındır."¹³

hitabına mazhar olurlar.

Zekât ve sadakanın verilmesinde şu hususlara dikkat edilmesi gerekir:

- Sadakayı vermekte israf olmaması.

- Başkasından alıp başkasına vermek suretiyle, halkın malından olmayıp kendi malından olması.

- Minnet edilmemesi. (Çünkü nimeti veren Allah'tır, kul ise bir vasıta.)

- Fakir olmak korkusuyla sadakanın terk edilmemesi.

- Sadakanın yalnız mala ve paraya münhasır olmadığı bilinmesiyle ilim, fikir, kuvvet ve amel gibi şeylerde de muhtaç olanlara yardım edilmesi.

- Sadakayı alan adamın, o sadakayı sefahette değil, ihtiyaçlarına sarf etmesi.

Dipnotlar.

¹ *Tevbe Suresi, 9/103.*

² *Zuhruf Suresi, 43/32.*

³ *Mektubat.*

⁴ *Bakara Suresi, 2/261.*

⁵ *İşaratül İ'caz.*

⁶ *Bakara Suresi, 2/263.*

⁷ *Bakara Suresi, 2/264.*

⁸ *Mektubat.*

⁹ *Bakara Suresi, 2/274.*

¹⁰ *Hadid Suresi, 57/18.*

¹¹ *Tevbe Suresi, 9/35.*

¹² *Bakara Suresi, 2/270.*

¹³ *A'râf Suresi, 8/56.*